

סדר

תפילות וסליחות

עצרת זעקה ותפילה בכותל המערבי

ה' מנחם-אב ה'תשס"ה, יום ההילולא של האר"י ז"ל

"והן א-ל כביר ולא ימאס"

פרק ב

א למנצח מזמור לדוד: ב יענף אדני ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ג ישלח עזרך מקדש ומציון יסעך: ד יזכר כל מנחתיה ועולתיה ידשנה סלה: ה יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא: ו גרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא אדני כל משאלותיה: ז עתה ידעתי כי הושיע אדני משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: ח אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם אדני אלהינו נזכיר: ט המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: י אדני הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

פרק כב

א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: ב אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: ג אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ד ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ה בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ו אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו: ז ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: ח כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: ט גל אל אדני יפלתהו יצילהו כי חפץ בו: י כי אתה גחזי מבטן מבטיחי על שדי אמי: יא עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: יב אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: יג סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרונני: יד פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: טו כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: טז יבש כתרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני: יז כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: יח אספר כל

ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: יג ישיחו בי ישיבי שער ונגינות שותי שכר: יד ואני תפלתי לה אדני עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: טו הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: טז אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: יז ענני אדני כי טוב חסדך כרב רחמיה פנה אלי: יח ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: יט קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני: כ אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי: כא חרפה שברה לבי ואנושה ואקונה לגוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: כב ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: כג יהי שלחנם לפנייהם לפח ולשלומים למוקש: כד תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: כה שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישגם: כו תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב: כז כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: כח תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: כט ימחו מספר תיים ועם צדיקים אל יכתבו: ל ואני עני וכאוב ישועתך אלהים תשגבני: לא אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: לב ותיטב לאדני משור פר מקרן מפרים: לג ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים וחי לבבכם: לד כי שמע אל אביונים אדני ואת אסיריו לא בזה: לה יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם: לו כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה: לו זרע עבדיו ינחלוה ויהבי שמו ישכנו בה:

עצמותי המה יביטו יראו בי: ט יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: כ ואתה אדני אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: כא הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: כב הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: כג אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: כד יראי אדני הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כה כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כו מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: כז יאכלו ענוים וישבעו יהללו אדני דרשיו יחי לבבכם לעד: כח יזכרו וישבו אל אדני כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כט כי לאדני המלוכה ומושל בגוים: ל אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: לא זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: לב יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד פי עשה:

פרק סט

א למנצח על שושנים לדוד: ב הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: ג טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני: ד יגעתי בקראי נחר גרוני פלו עיני מיחל לאלהי: ה רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גולתי או אשיב: ו אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: ז אל יבשו בי קניף אדני אלהים צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: ח כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: ט מזור הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: י כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיה נפלו עלי: יא ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: יב

פרק כבא

א שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
יבא עזרי: ב עזרי מעם אדני עשה שמים וארץ:
ג אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: ד הנה
לא ינום ולא יישן שומר ישראל: ה אדני
שמרך אדני צלך על יד ימינך: ו יומם השמש
לא יכפה וירח בלילה: ז אדני ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך: ח אדני ישמר צאתך ובואך
מעמך ועד עולם:

פרק קל

א שיר המעלות ממעמקים קראתיך אדני: ב
אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול
תחנוני: ג אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: ד
כי עמך הסליחה למען תורא: ה קויתי אדני
קוטה נפשי ודברו הוחלתי: ו נפשי לאדני
משמרים לבקר שמרים לבקר: ז יחל ישראל
אל אדני כי עם אדני החסד והרבה עמו פדות:
ח והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

פרק קמב

א משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: ב קולי
אל-יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן: ג אשפך
לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: ד בהתעטף עלי
רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ זו אהלך טמנו
פח לי: ה הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש לנפשי: ו זעקתי אליך
יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים:
ז הקשיבה אל רנתי כי זלותי מאד הצילני
מרדפי כי אמצו ממני: ח הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל
עלי:

פרק קנ

א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו בקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: ד
הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב: ה
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

פרק נה

א למנצח בנגינת משכיל לדוד: ב האזינה
אלהים תפילתי ואל תתעלם מתחנוני: ג הקשיבה
לי וענני אריד בשיחי ואהימה: ד מקול אויב
מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף
ישטמוני: ה לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו
עלי: ו יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות:
ז ואמר מי יתן לי אבר כינה אעופה ואשכנה:
ח הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה: ט אחישה

מפלט לי מרוח סעה מסער: י בלע אדני פלג
לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: יא יומם
ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה:
יב הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה:
יג כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי
הגדיל ואסתר ממנו: יד ואתה אנוש כערפי
אלופי ומדעי: טו אשר יחדו נמתיק סוד בבית
אלהים נהלך ברגש: טז ישיא מות עלימו ירדו
שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם: יז אני
אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: יח ערב ובקר
וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: יט פדה
בשלום נפשי מקרב-לי כי ברבים היו עמדי:
כ ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין
חליפות למו ולא יראו אלהים: כא שלח ידיו
בשלמיו חלל בריתו: כב חלקו מחמאת פיו
וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתוחות:
כג השלך על יהוה יתך והוא יכלכלך לא יתן
לעולם מוט לצדיק: כד ואתה אלהים תודם
לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך:

פרק נו

א למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם
באחו אותו פלשתים בגת: ב חנני אלהים כי
שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני: ג שאפו
שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום:
ד יום אירא אני אליך אבטח: ה באלהים אהלל
דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
בשר לי: ו כל היום דברי יעצבו עלי כל
מחשבתם לרע: ז יגורו יצפוני המה עקבי
ישמרו כאשר קוו נפשי: ח על און פלט למו
באף עמים הורד אלהים: ט נדי ספרתה אתה
שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: י אז
ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי
אלהים לי: יא באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל
דבר: יב באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
אדם לי: יג עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך:
יד כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים:

פרק נז

א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
שאול במערה: ב חנני אלהים חנני כי בך
חסיה נפשי ובצל כנפיה אחסה עד יעבר הוות:
ג אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי: ד ישלח
משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים
חסדו ואמתו: ה נפשי בתוף לבאם אשכבה
להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם
חרב חדה: ו רומה על השמים אלהים על כל

הארץ כבודך: ז רשת הכינו לפעמי כפף נפשי
כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: ח נכון לבי
אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה: ט עורה
כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: י אודך
בעמים אדני אזמרה בלאמים: יא כי גדל עד
שמים חסדך ועד שחקים אמתך: יב רומה על
שמים אלהים על כל הארץ כבודך:

פרק נח

א למנצח אל תשחת לדוד מכתם: ב האמנם
אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם:
ג אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם
תפלוסון: ד זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי
כזב: ה חמת למו פדמות חמת נחש כמו פתן
חרש יאטם אזנו: ו אשר לא ישמע לקול
מלחשים חובר חברים מחכם: ז אלהים הרס
שנימו בפיו מלחעות כפירים נתן יהוה:
ח ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו
יתמללו: ט כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת
בל חזו שמש: י בטרם יבינו סירתכם אטד כמו
חי כמו חרון ישערונו: יא ישמח צדיק כי חזה
נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: יב ויאמר אדם
אך פרי לצדיק אף יש אלהים שפטים בארץ.

פרק נט

א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
וישמרו את הבית להמתו: ב הצילני מאיבי
אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי
יגורו עלי עיזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה:
ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה:
ו ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און
סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפותיהם כי מי
שמע: ט ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל
גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשוררי:
יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו מגגנו אדני: יג חטאת פיו דבר
שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו:
יד כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים
משל בעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון
לאכל אם לא ישבעו ולינו: יז ואני אשר עזך
וארצו לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס
ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדי:

סליחות

עצרת זעקה ותפילה בכותל המערבי

ח' מנחם-אב ה'תשס"ה, יום החילול של האר"י ז"ל

גשתך לַחֲקֹר מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רַגְלֶיךָ:
 דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ. קָרַב צִדֵּק מֵאֲלֵיךָ:
 הוֹרְנוּ. בּוֹעֲקֵנוּ לָךְ. צוּ יִשׁוּעַתְנוּ בַּמִּפְגִּיעַ:
 וְתִשָּׁב שְׁבוֹת אֱהִי תֵם. פִּתְחוּ רֵאשֵׁי כַּי
 שְׁמֵנוּ: זָכַר נֶאֱמַת. עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
 זִרְעוּ: חוֹתֵם תְּעוּדָה תִּתִּיר. סוֹדֶךָ שִׁים
 בְּלִמְדוֹדֶךָ. טָבוֹר אֲנִי הַסֵּהר. נָא אֵל יַחֲסֹר
 הַמְזוּג: יְהִי דַע אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר
 אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ: כִּי תִשָּׁב
 לְבַצְרוֹן לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:
 לְבַצְרוֹן לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וּפְחַד
 צִחֶךָ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ מִגֵּן רִדָּד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעַת
 רְצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
 הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ:

(עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי דָרְפֵי מֵאִיר עֲנֵנוּ)
 עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

רַחוּם וְחַנוּן תְּטַאנֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחוּם עֲלֵינוּ:
 אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן לְכַבּוֹת. גּוֹלָה
 עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת. תְּטַאנֵנוּ
 לְפָנֶיךָ רַחוּם עֲלֵינוּ: הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיק
 בְּנִתְמוֹת. זוֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת. חוֹקֵר פְּלִיּוֹת.
 חֲסִידֵי: טוֹב וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל-
 הַנְּסֻתוֹת. כּוֹבֵשׁ עוֹנוֹת. לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת.
 חֲסִידֵי: מְלֵא נִפְיּוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ
 עוֹנוֹת. עוֹנֵה בְּעַת צָרוֹת. חֲסִידֵי: פּוֹעֵל
 יִשׁוּעוֹת. צוֹפֵה עֲתִידוֹת. קוֹרָא הַדּוֹרוֹת.
 רוֹכֵב עַרְבוֹת. שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת. תְּמִים
 דַּעוֹת. חֲסִידֵי: אֵל רַחוּם שֶׁמֶךָ. אֵל חַנוּן
 שֶׁמֶךָ. אֵל אַרְךָ אֲפִים שֶׁמֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים
 שֶׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שֶׁמֶךָ. יְהוָה יִתְחַנֵּן
 עֲשֵׂה לְמִצְוַת שֶׁמֶךָ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
 בְּחִסְדֵיּוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר
 רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחֲטָאִים
 וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
 כָּל-בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְּם לָהֶם גּוּמַל.
 אֵל הוֹרְתָנוּ לּוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה.
 זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקְדָּם וְכֵן כְּתוּב בְּחוֹרְתְךָ.
 וַיִּרְדַּי יְהוָה יִתְחַנֵּן בְּעֵנּוּ וַיִּתְחַצֵּב עִמּוֹ
 שֵׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה יִתְחַנֵּן. וְשֵׁם
 נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יִתְחַנֵּן | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה יִתְחַנֵּן | יְהוָה יִתְחַנֵּן אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב-חֶסֶד וְנֶאֱמַת:
 נֶאֱמַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נֶאֱמַר עֲנֵנוּ וְנִפְשַׁע
 וְנִשְׁטָאָה וְנִקְרָא:

(סְלַחֵם לְעוֹנֵינוּ וְלִמְשַׁחֲתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ)

חֲמָה עֲצָרוּ בְּשׁוֹעֵם: טָרַם קְרֹאֹךְ עֲנִיתֵם.
 יוֹדְעִים לְעַתּוֹר וּלְרַצוֹת: כָּאֵב רַחֲמֶיךָ
 לְמַעַנֵם. לֹא הִשְׁכַּחְתָּ פְּגִיעֵהֶם רִיקָם: מִרַב
 עוֹנֵינוּ אֲבָדְנוּם. נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בְּחֻטְאֵינוּ:
 סָעוּ הֵמָּה לְמִנוּחוֹת. עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאֲנַחוֹת:
 פָּסוּ גוֹדְרֵי גְדָר. צוּמְתוּ מִשִּׁבְי חֲמָה:
 קָמִים בְּפֶרֶץ אֵין. רֵאוּיִם לְרַצוֹתֶיךָ אֲפִסוּ:
 שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת. תְּרוּפָה לֹא
 מִצְאָנוּ: שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פְּגִיעֵנוּ לְשַׁחֲרָךְ
 אֵל בְּעַת סְלִיחָתֵנוּ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיּוֹת.
 מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה
 מַחִילָה לַחֲטָאִים וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
 כָּל-בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְּם לָהֶם גּוּמַל. אֵל הוֹרְתָנוּ
 לּוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקְדָּם וְכֵן כְּתוּב בְּחוֹרְתְךָ.
 וַיִּרְדַּי יְהוָה יִתְחַנֵּן בְּעֵנּוּ וַיִּתְחַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם
 יְהוָה יִתְחַנֵּן. וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יִתְחַנֵּן | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה יִתְחַנֵּן | יְהוָה יִתְחַנֵּן אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב-
 חֶסֶד וְנֶאֱמַת: נֶאֱמַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נֶאֱמַר עֲנֵנוּ
 וְנִפְשַׁע וְנִשְׁטָאָה וְנִקְרָא: וְסִלִּיחָתְךָ לְעוֹנֵינוּ
 וְלִחֲטָאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

תְּמַהֵנוּ מִרְעוֹת. תִּשָּׁשׁ כְּתוּנוּ מִצְרוֹת:
 שְׁחֵנוּ עַד לְמָאֵד. שְׁפָלְנוּ עַד עֶפְרָ:
 רַחוּם כִּי הִיא מְרִתְנוּ. קִשִּׁי עוֹרֶךָ וּמְרָרִים
 אֲנַחְנוּ: צָעֲקֵנוּ בְּפִינוּ תְּטַאנֵנוּ. פִּתְלִתוֹל
 וְעַקֵּשׁ לְבָנוּ: עֲלִיוֹן רַחֲמֶיךָ מַעוֹלָם.
 סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא: נַחֵם עַל הַרְעָה. מִטָּה
 כָּל־פִּי חֶסֶד: לֹא תִתְעַלֵּם בְּעַתּוֹת כָּאֵל. כִּי
 בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ: יְגַדַּע לְעֵינֵי הַכֹּל.
 טוֹבֶךָ וְחֶסֶדֶךָ עֲמָנוּ: חַתּוּם פֶּה-שֹׁשֶׁן וְאֵל
 יִשְׁטִין עֲלֵינוּ. זְעוּם בּוֹ יוֹדוּם: וַיַּעֲמוּד
 מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ. הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ:
 דְּרַכִּיךָ רַחוּם וְחַנוּן. גְּלִית לְנֶאֱמַן בְּיַת:
 בְּבִקְשׁוֹ אֵז מִלְּפָנֶיךָ אֲמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיּוֹת.
 מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה
 מַחִילָה לַחֲטָאִים וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
 כָּל-בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְּם לָהֶם גּוּמַל. אֵל הוֹרְתָנוּ
 לּוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקְדָּם וְכֵן כְּתוּב בְּחוֹרְתְךָ.
 וַיִּרְדַּי יְהוָה יִתְחַנֵּן בְּעֵנּוּ וַיִּתְחַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם
 יְהוָה יִתְחַנֵּן. וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יִתְחַנֵּן | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה יִתְחַנֵּן | יְהוָה יִתְחַנֵּן אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב-
 חֶסֶד וְנֶאֱמַת: נֶאֱמַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נֶאֱמַר עֲנֵנוּ
 וְנִפְשַׁע וְנִשְׁטָאָה וְנִקְרָא: וְסִלִּיחָתְךָ לְעוֹנֵינוּ
 וְלִחֲטָאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ
 כְּלָה. תִּאֲחַז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט: כִּכָּא
 תּוֹכַחָה נִגְדָּךְ. שְׁמֵנוּ מִסְּפָרְךָ אֵל תִּמַּח:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
 בְּחִסְדֵיּוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר
 רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחֲטָאִים
 וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
 כָּל-בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְּם לָהֶם גּוּמַל.
 אֵל הוֹרְתָנוּ לּוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה.
 זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקְדָּם וְכֵן כְּתוּב בְּחוֹרְתְךָ.
 וַיִּרְדַּי יְהוָה יִתְחַנֵּן בְּעֵנּוּ וַיִּתְחַצֵּב עִמּוֹ
 שֵׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה יִתְחַנֵּן. וְשֵׁם
 נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יִתְחַנֵּן | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה יִתְחַנֵּן | יְהוָה יִתְחַנֵּן אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב-חֶסֶד וְנֶאֱמַת:
 נֶאֱמַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נֶאֱמַר עֲנֵנוּ וְנִפְשַׁע
 וְנִשְׁטָאָה וְנִקְרָא:

(סְלַחֵם לְעוֹנֵינוּ וְלִמְשַׁחֲתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ)

רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְאַבְרָהָם רַחֲמֵנוּ: כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְיִצְחָק עֲקִידָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְיַעֲקֹב שְׁלִימָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְמִשָּׁה גְבִיּוּתָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְאַהֲרֹן בְּהַנָּא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְיוֹסֵף צְדִיקָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְדָוִד מֶלֶךְ מִשִּׁיחָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְרִיבְשִׁימָס כְּנֻזָּא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲדָפֵר לָךְ קְנִימָה דְשְׁלֹמֹה מֶלֶךְ אֲרָם כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ אֲרָם יִמְרֵךְ וְאַצְמַח פּוֹרְקָנֵךְ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ בְּכֹסְפֵי אֲפִין אֲמִינָא לְמִקְרָא קִשְׁף רַחוּם עֲלֵנוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ גְלִי גְבוּרְתְךָ וּפְרוּק לָן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ דִינָן אֲפִין לְגִהוּרָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ דִינָן דְרַמִּי טְבִי גִוִיר עֲלֵנוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ הַרְבֵּה שׁוֹי עֲלֵנוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ וְלֹא תִתְפַרַע כְּעוֹבְדָא בִישׁוּן מִנָּן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ וְיִגְדַּע אֲשֶׁר עֲלֵנוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ זְכוּנוּ מִשֵּׁשׁ לָן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ כְּבוֹשׁ חֲמַתָּא וְרוּגְזָא מִנָּן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ לֹא תִסְבִּיד גְּמִירָא לָן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ מַחֵל וְשִׁבְכֵי לְחוֹבִין וְלַעֲוֹנוֹן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ הַהוֹר טוֹבֶךָ אֲנַחְרָ עֲלֵנוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ סְעִיד וְסִמִּיד תְּבִי לָן כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ עֲבִיד עֲמָנָא אֲחָא לְטַב כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ פִתַּח שְׁמַיָא לְצְלוֹתֵינוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ צְלוֹתָנָא קַבֵּל בְּרַעְנָא כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ קַבֵּל צְלוֹתֵינוּ וְעִבְדֵינוּ בְּעֵנּוּ עֲקָמִין כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ רַחוּם עַל נִשְׁמָתֵינוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ שְׁמַא טְבַמְתָּ אִימִי עֲלֵנוּ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ תוּב מְרוּגְנֵךְ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
 רַחֲמֵנוּ וְלֹא תִקְרֵי רִיקָם מִן מִקְרָךְ כְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יִתְחַנֵּן | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה יִתְחַנֵּן | יְהוָה יִתְחַנֵּן אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב-חֶסֶד וְנֶאֱמַת:
 נֶאֱמַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נֶאֱמַר עֲנֵנוּ וְנִפְשַׁע
 וְנִשְׁטָאָה וְנִקְרָא: וְסִלִּיחָתְךָ לְעוֹנֵינוּ
 וְלִחֲטָאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

אֲנָשֵׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ. בְּאִים בְּכֶסֶם
 מַעֲשִׂיהֶם. גְּבוּרִים לְעַמּוּד בְּפֶרֶץ.
 דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה.
 וְלִמְחֶסֶה בְּיוֹם זְעַם: זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשֵׁם.